

"כי מלאתי הומור ולא מיין" - עיון בקובץ בת יין מאת ברכה סרי

לאה ברץ*

תקציר

אסופת השירים של המשוררת ברכה סרי בקובץ **בת יין** משולה לדברי תורה משמחי לב, והם כיין הטוב המשמח לבב אנוש כמו שנאמר: "יין ישמח לבב אנוש" (תהילים ק"ד, ט"ו). נמשלה תורה ליין, מה יין משמח לבב אנוש אף דברי תורה כן, שנאמר פקודי ה' ישרים משמחי לב... (רד"ק, ישעיהו נ"ה א). גדולתה של סרי שניתן לקרוא את שיריה באופנים שונים: קריאה מגדרית, קריאה חתרנית, אוטוביוגרפית או לירית והכל בעיני הקורא. אפשר לנתח את השירים במתודות קריאה שונות: לשוניות, פסיכו לוגיסטיות, חברתיות. קובץ השירים בת יין מכיל נגיעות שכבר זוהו בקבוצה הקודמים, אלא שקובץ זה רווי בהומור - הן של מצב והן של לשון. עניינים אישיים כמו גם סיטואציות חברתיות מבוקרים על ידה תוך היותם מתובלים בהומור רב. המשוררת משרטטת את גבולות ה"אני" בלשון הומוריסט, דבר המקל ומסייע להציג מצבים של כעס, אובדן והכחשה בדרך מתקבלת על הדעת. באמצעותו של ההומור נוצרת פרספקטיבה נוחה לראיית העולם הנצלב תחת שבט ידה, או תחת שבט לשונה השנונה. העיון בשיריה יישען על ניתוח עקרון הלשון היוצרת הומור על מכלול מרכיביו.

*ד"ר לאה ברץ, המכללה האקדמית לחינוך אחווה. lbaratz@netvision.net.il